

ASTORIASTA JA YMPÄRISTÖLTÄ

TOVERIN TELEFOONI-NUMEROT:

Konttori ja liiketoiminta...
Konttori on auki kello 8 aamu-
kello kuuteen saakka illalla. Huom.
kello kuuteen jälkeen illalla on käy-
tettävä toimintakassa puhelin 832.

PAIVÄLISTA

— Czaradansin harjoitukset klo 6:30.
— "Viini" harjoitus kello 7:30.
Näillä näytöksillä aloitetaan.
— Soittokunnan harjoitus kello 7.
— Naisten lauluharjoitukset huomen-
kello 1:30 j.p.p.
— Kirkkpatrickin luokkoomit (L. Mollanen, A. Pekala, J. Hyskymur-
to, Mrs. Saima Saarinen ja Jack Tili)
saaliille tänä iltana kello 6:30.

NAISET HUOMATKA!

Meillä on alennuksella \$6.50 ja
\$6.00 villasia svetereitä tällä viikolla.
WALTER KALLUNKI.

RIGGERS & LABORERS UNION

KOKOUS

A. O. U. W. haalissa 9 st. Duane
ja Exchange katujen välillä, pidetään
torstai-iltana klo 7:30.
Tärkeitä asioita!

KALANSALIS

Columbiassa on ollut erittäin huono
syyskalastuskautta. Joten kokonais-
tuotanto tulee olemaan melkoista pie-
nempi kuin viime syksynä.

HALUTAAN KAUPPA-APULAINEN.

Meillä on tarjottavana erittäin hy-
vää paikka Maistojen Vastuuosasto-
nastamieheille jolla on kokemusta
tällaisessa työssä.

Hyvä palkka ja vakituinen työ.
THE BEE HIVE, Astoria, Ore. (22)

KALASTUSJUTTUJEN KÄSITTE-

LYÄ LYKÄTYÄ.

Rauhantuomari Carney on lykan-
nyt määräämättömäksi ajaksi niiden
juttujen käsittelyn, jotka kalastus-
vartiain apulainen Rauhala hylkii
noiti noin kymmeniä Wahnana ja
Neacum-jokien kalastajia vastaan,
syyttäneen heitä lastomasta jokien ver-
koilla "aitaamasta" y.m. rikkomus-
sista. Siirtäminen tapahtui siinä, kun
vastaajien lakimies G. C. Fulton on
nykyään huvimatkalla idässä ja voi
viilillä siellä kaukain.

MERIMIEHIÄ VANGITTAAN.

Tuuli ja lämpöolosuhteet nykyään
ovat erittäin rannikkolajien mie-
hiä tutkineen heidän syntyperään-
sa, kansallisuutensa ja isänmaai-
suutensa. Kaikkia kuuluu pitävän
olla kansallisuustodistus, ja Saksan
ja Itävallan "lippujen alla" synty-
neillä täytyy olla erikoislupa. Yhdy-
svaltain piiritystä jätettiin ennenkin he
pääsevät laivoille. Jotkin kapteenit
nauhoittaneet ollen huolimattomasti
näiden määräysten soveltamisessa
ja sellaisia uhataan tästä lähtien van-
gita ja sakottaa.

TYÖLÄISILTÄ ODOTETAAN

SUUREMPIA PÖNNISTUKSIA.

Saadaksen entistä enemmän ku-
sia hakatuksi ilmalajien valmis-
tusta varten, lähettää hallitus Ore-
gonin ja Washingtonin valtioiden tu-
kiksiin liikkuvien kuvien näytel-
löitä, esittämään työläisille ilmalajien
valmistusta. Tukkiparooni-
vat ryhtyneet järjestämään erikoista
isänmaallista lähetystöä, avusta-
maan tätä kuva-esitelmää. Hoiman-
takana olivat uskovat sen vaikutta-
van työläisiin niin, että he, "nähty-
ään maan tarpeet" pönnistävät en-
tistä enemmän, eivätkä nukuille huo-
nolla palkalla ja pitkällä työpäi-
vistä.

Thosyyhy.

Jos teillä on syyhyä voite-
sen poistaa hieromalla ihon-
ne Helbergin syysyysvalalla parina
iltana. Tilataan osoitteella G. A.
Hellberg, 279 W. Bond St. Asto-
ria, Ore. Hinta 5c.

KUTSUNTALAUTAKUNTA EI OLE

SAANUT TIETOA MIESTEN

HYLYKÄMISESTÄ.

(True translation from the Postmaster
at Astoria, Oregon, November 21, 1917, as
required by the Act of Congress October
15th, 1917.)

Clatsop kunnan sotilaskutsun-
talauskunta ilmoittaa ei saaneensa vi-
rallista ilmoitusta kahdenkatoista täällä
Lewis-leirille lähetetty miehen lyhy-
kästä, vaikka sellainen huhu
on kiertellyt jo viikkokausia.

Lautakunta valmistaa nyt selkeä-
peräistä raporttia ja toimintatili-
toiminnastaan ensimmäisen kutsunnan
täytäntöönpanossa.

Nux Rauta Pilleri.

Vahvistavat hermostoa, kas-
vattavat verta, lisäävät ruoka-
hua ja panevat vatsan normaali-
toimintaan. Hinta \$1.00. Saa-
tavana Hellbergin apteekista.
(ilm.)

SOSIALISTIOSTASTON

KOKOUKSESSA

ennen illalla keskusteltiin m.m. lisä-
vän hankkimisesta osaston näyte-
museaan. Siinä tuli hyvin tode-
liseksi, että osastomme jäsenistö
tuken ja ilman väliä ajatellut kun-
ta raskaan taakan ovat joutuneet
kantamaan ne toverit, joiden tehtä-
vänä näyttelemisen on ollut. Päätök-
seksi tuli, että tästä lähtien ryhdytään
näyttelemään oikein suurella joukol-
la, kaikilla osastomme voimilla. Niin
vähän "taiteilijana" kuin moni meis-
tä itseään pitäneekin, on sittenkin
alvan kirjallisuuden totta, että jo-
kainen kelpaa ja onkin osaan, tai
tehtävään näyttämöllemme, ja jos

SEKALAISIA ILMOTUKS.

MEETING NOTICE.

Riggers and Laborers' Union meet-
ing at 7:30 p. m. Thursday. Import-
ant questions will be discussed. A.
O. U. W. hall, Ninth street. (22)

tään uutta läännettä ei ole ta-
pahtunut asemassa.

Palestinaassa

ovat brittiläiset virallisen tiedon-
annon mukaan vallottaneet Kuri-
et-el-Enadin ja Beit Likian, jo-
ka sijaitsee 5 engl-peninkulmaa
Jerusalemista lounaaseen.

VUOREN KUUTAKYPÄRÄT.

Kirj. August Strindberg.

Antti oli maalla syntynyt ja nuo-
ruudessaan oli hän kiertänyt mailla
manteleita kynnäkkeksi ja vaate-
pakkia kinalossa. Mutta eräänä päi-
vänä tuunasi hän, että oli parempi
marssia kiviäriä kädessä ja kuluttaa
kruunun vaatteita, ja siksi otti hän
pesin. Kerran hänetkin komeet-
tiin Tukholmaan valtiopäiväkuuseen.
Veli Kaski se oli hänen nimensä
nyt, sai kerran loma: ja silloin piti
hän mennä Skansenin puistoon.
Mutta portilla huomattiin ettei hän
ollutkaan viisikymmen-äyristä
ja hän sai jäädä ulkopuolelle. Hän
katseli pitkään aikaa ja ajatteli: kier-
ränpäähän, aina siitä jonkun rön lö-
vää; häntäkin hyppäsi aivan ylös.
Varjossa seurasi hän merenranta-
ja kiertelevä vuoreen juuri: mutta
aina nousi korkealle ja sisäpuolella
kuului laulua ja soittoa. Kaski kuuli
ja kuuli, yltänpäähän, mutta rakoa
ei näkynyt ja lopulta atkain katosi
pähkinänsänsä. Väsynsä istahi
hän malle ja alkoi pureskella päh-
kinöitä.

Tulipa siihen petäjien hikertelijä
ja heilutti häntänsä.
— Älä koske pähkinöihin, sa-
noi orava.

— En, en, jos näytät minulle aukon
aidassa, en, Kaski.

— Vähän matkaa vielä, sanoi or-
ava.

Hän hyppeli edellä ja somaties pe-
rässä. Ja samassa katosi hiker-
telijä.

Tulipa siili lehtiä kahdesten.
— Seuraa minua, sanoi hän, niin
löydät aukon.

Tule mukaan, sanoi piikkisika.
— Ei kiitos.

Mutta siili tuli mukaan.
— Sitten tul kyykkäme. Se oli mie-
no mios; osasi sammuttaa kielellä ja
keimalla.

— Seuraa minua niin näet aukon.
— Kyllä, sanoi Kaski.

— Mutta ole hieno, älä polje mi-
nua.

— Niin hieno ei nyt somaties ole,
mutta ehän minulla ole sotasaa-
paukkaan jalassa.

— Polje pois, sanoi siili, tai se
piikää sinua, niin hienosti!

Samassa nosti kyy päätänsä ja kou-
kistihe.

— Varo! sanoi siili, ja iski kyy-
nensä. Minä on ei minä hieno,
mutta minä näytän piikkini, minä.

Niin polje hän käännemään ja ka-
tosi.

Nyt oli sotilas yksin metsässä ja
katui, kun oli halveksunut "piikki-
sika".

Tuli pimeä ja kaikki kävi hiljai-
seksi.

Silloin oli sotilas näkevinään kel-
taisen käden viiltavaan edes ja ta-
kasin. Hän meni sinne päin, ja nä-
ki, että se olikin vaahteranlehti, jon-
ka on tapana heiluttaa sormiaan non
ilman että käy selville, mitä se tar-
kottaa.

Samassa kuuli hän haavan värise-
vän.

Huu, minua palelee, sanoi hea-
pa, jalkani ovat kastuneet; ja minä
pelkään.

— Mitä pelkäät sitten? kysyi so-
tilas.

— Tuolla vuorella on kääpiö.

— Silloin ymmärsi sotilas, mitä vaah-
tera tarkoitti, ja hän näikin kääpiö.
— Oletko sinä puuroa vuorella.

— Mikä sinä olet? sanoi kääpiö.

— Minä olen sietä maalla, mutta
mistä sinä olet?

— Vuoresta minä olen.

— Vai siellä, sanoi sotilas ja kaa-
toi puuron tuleen.

— Katsotaanhan vuoren väkeä, sa-
noi hän ja meni vuoreen.

Siellä istui jättiläinen suuren tullen
ääressä ja kummensi rautakankaan.

— Päivää! sanoi sotilas ja ojensi
kättään.

— Päivää vaan! sanoi jättiläinen
ja ojensi puunsa rautakankaan.

Kaski otti tarjotun vastaan ja pu-
rasti niin rautaa, niin että kihi.

— Sinulla on lämpöiset kädet! Mi-
kä on nimesi.

— Nimeni on Ruotsalainen, sanoi
pelkko.

— Sepä oli ruotsalaisen kädenlyön-
ti ja nyt uskon olevani Vuoresta.

Kai Kulkakypärät nukkuvat vielä?

— Iltana, hiljaa, sanoi jättiläinen
ja heristi tulusauvalla.

— Sinä saat nähdä ne, kun olet
maalla; mutta ensin täytyy sinun
sietää arvotukseni, arvot jättiläi-
nen.

— No jos tahdot rettelöidä oman
kansalaisen kanssa, niin olokaan men-
neeksi. Mutta pane tulihanko pois!

— Niin, Kaski, sinun pitää keho-
tuksin historia, sinä aikana kun
minä poltan pilnillisen; sitten saat
nähdä Kulkakypärät; koko historia.

— No olokaan menneeksi, vaikkei
minä ollut ikinä tontoneikka korp-
raalikulussa. — Mutta annaan kun
miehen ensin.

— Mutta yksi ehto on: sinä et
saa mainita yhdenkään kuninkaan ni-
meä, sillä silloin suuttavat uot tuo-
la siellä; ja kun ne suuttavat silloin
todit.

— Se on pahuksen valkeasta: mut-
ta sityä nyysä sinä, niin minä alan.
Tässä on tulta!

Somaties puristi kämmeninsä pää-
tään hetkisen; sitten alkoi hän:

— Yks, kaks, kolme! Vuonna 1161
ja sen vaiheilla syntyi Ruotsi; ja yksi
valtakunta, yksi kuningas ja yksi
arkkipiispa — riittäkö?

— Ei, sanoi Ruotsalainen, liian vä-
hän. Vielä kerta!

— Näin! — Vuonna 1359 oli Ruot-
sin kansa valmis, sillä silloin kokou-
tuivat nelisäätyiset valtiopäivät ja
siinä kesti yhtiämeosa vuoteen 1866.

— Sinä sotilas, voisit puhua vä-
hän sodasta.

— On ollut vain kaksi sotaa, joista
maassa puhua: ja ne lopputivat kah-
teen rauhaan. Ensimmäinen 1645
saimme Heriedan. Jämfänin ja
Gottlannin; Roedkissä 1653 saime-
me Skoonen, Hallannin, Blekingin ja
Bohuslänin. Ja sillä on Ruotsin
historia valmis.

— No mutta perustustait?

— Niin, me saime itsevaltiuden

1680 ja sitä kesti 1718; sitten oli
vapauden aikaa vuoteen 1789, jolloin
taas tuli yksinvaltiutus. Ja sitten te-
ki Adlersparre vallankumouksen 1809
ja antoi Hans Järtaan kirjoittaa ny-
kyisen valtiolain. Nyt ei
sinun tarvitse enempää tietää — o-
leko polttanut jo?

— Tja! sanoi jättiläinen. Tasapeli.
Ja nyt saat nähdä kulkakypärät.

— Vanhus nousi valvalla ja meni
vuoreen sotilas perässä.

— Kulle kukaan, sanoi jättiläinen
ja osotti kulkakypärästä ritaria, jo-
ka nukkui kallello-oven luo. Mutta
samassa kompastui Kaski ja kanta-
randat kolahtivat kalliin, niin että
tulta iski. Silloin heräsi Kulkakypärä
heti; ja kireesti kuin vahtimies huu-
si hän:

— Joko on aika?

— Ei vielä! vastasi jättiläinen.

Kulkakypärä-ritari istuutui ja nuk-
kui heti jälleen.

Jättiläinen avasi vuoriseinän; ja
sotilas näki suuren salin. Määrä-
mättömän pitkä pöytä kuoli sen läpi
ja hämärässä näkyi loistava joukko
kulkakypäriä istuvan kulkakruunui-
silla nolatuoleilla. Päässä istui mies,
joka oli päättänsä pitempi toisia; ja
hänen partansa ulottui vyötärille
kun Moosesen tati Jesaia; ja hä-
nellä oli nuija kädessä.

Kalkki näyttivät nukkuvan, muttei
sitten untta, joka yöllä antaa voimia;
joka sitäkään untta, jota ikuisiksi sa-
notaan.

— Vuonnaapas nyt, sanoi jättiläi-
nen, niin saat kuulla jotakin.

Hän painoi suurta granaattia kal-
liassa ja tuli syyty.

Silloin heräsivät Kulkakypärät.

— Kuka siellä? kysyi profetta-
partainen mies.

— Ruotsalainen! vastasi jättiläi-
nen.

— Hyvä nimi! sanoi Kustaa Eeri-
kimpöä Vaasa, sillä se oli hän. —
Kunniä pitkölle on päästy?

— Vuoteen Kristuksen syntymän
jälkeen yksi tuhat yhdeksän satua
ja kolme.

— Aika kuluu, oletko menneet
eteenpäin? Oletko vieläkin yhtei-
mä maana ja kansana?

— Me olemme! Mutta sitten Kus-
ta ensimmäisen on maa kasvanut.
Jämslänti, Nerjedali ja Gottlanti li-
sää.

Kuka otti?

— Niin, se tapahtui Kristina kun-
ingattaren aikana; mutta hänen hol-
hoajansa ottivat.

— Ja sitten?

— Sitten saimme Skoonen, Hallan-
nin, Blekingin ja Bohuslänin.

— Katsoppas vaan! Kuka otti?

— Kaarle kymmenes Kustaa.

— Entäs sitten?

— Sitten ei ole muuta!

— Kalkki siinä.

Pöytänsä koputettiin.

— Berikki Pyhä pyytää puhe-
vuoroa! sanoi Kustaa Vaasa.

— Eivät jeduuri peika on ni-
meni ja Pyhä on ole ollut koskaan.
Saanko kysyä Ruotsalaisesta, mihin
Suomen on joutunut?

— Suomi meni takaisin Venäjälle
Anjalaanien anomuksesta, ja Ha-
minan rauhassa 1809, jolloin suoma-
laiset kunnioittivat tsaria.

Kustaa II Adolf pyysi puhevuoro-
a.

— Missä ovat itämeren maagun-
nat? kysyi hän.

— Omatatjat ottivat takasin, vas-
tasi Ruotsalainen.

— Ja keisari, onko hän jällelä?

— On kaksi keisaria, toinen Ber-
liinissä ja toinen Wienissä.

— Kaksi Hapsburgia?

— Ei, toinen Hapsburgien, toinen
Hohenzollerein sukua.

— Käsitteletöntä! — Ja pohjois-
Saksan katolilaiset, ovatko ne käänt-
yneet?

— Elwät! Katolilaiset ovat enem-
mistään pohjois-Saksan valtiopäivillä,
ja Berliinissä heidän vaikutusta juuri
kardinaalikollegion määrätäkseen
paavivaalin.

— Onko sitten paavi jällelä?

— Kyllä hän on jällelä, vaikka
yksi äsken kuoli.

— No mitä se Brandenburgilainen
Roomasta haakee?

— En tiedä; toiset sanovat, että
hän pyrkii roomalais-katoliseksi
keisariksi evankelisena tunnustuskel-
taan.

— Synkretin keisari, jommoista
Juhana Yrjö saksalainen uneksi. Nyt
en tahdo kuulla enempää. Sallimuk-
sen tiet ovat ihmeelliset ja me kuol-
levat, niin mitä me olemme? To-
mua ja tubkaa!

Kaarle XII pyytää puhevuoroa.

— Voiko Ruotsalainen sanoa mi-
nulle mitä Puola nyt on?

— Puola ei ole enää. Se on
jaettu!

— Jaettu? Entä Venäjä?

— Venäjä vietti äskettäin Pietä-
rin perustamisen muistopuhua, ja
Tukholman pormestari oli mukana
juhlatilaisuudessa.

— Vankina?

— Ei, kutsuvierana. Kaikki kansa-
kunnat ovat nyttemmin ihukan ys-
täviä. Ja Kiinassa on ranskalainen
armijasto vapaaehtoisesti ollut
saksalaisen marsalkan komennuksen
alaisena.

— Sillä ohi! Ollaanko nyt viholi-
senkin ystäviä?

— Kyllä, kristinuskon henki on
tunkeutunut esiin, ja Haagissa on
pysyvä sovinto-oikeus.

— Mitä on?

— Sovinto-oikeus.

— Sitten on minun aikani mennyt!
Tapahtukoon Jumalan tahto!

Kuningas iski kypäränsä silmi-
kseen, eikä enää puhunut mitään.
Kaarle XI pyytää puhevuoroa.

— No, Ruotsalainen, kuinka on
vaahan Ruotsin raha-asian laita?

— Valkea sana, sillä en usko ni-
den osaan kirjanpitoa. Mutta var-
maa on, että puolet Ruotsin maata
on pantattu ulkomaille, lainaa on o-
tettu lähes 300 miljoonaa.

— Herra Jumala.

— 2007.

— Ja vuodesta 1881—1885 siirtyi
maasta 146 tuhatta ruotsalaista.

— En tahdo kuulla enempää!

— Kustaa Vaasa löi nuijan pöy-
tään.

— Kaikista päättään eivät maan
esiat ole hyviä kannalla. Kuhn-
nalla on te. laiskia, kateellisia,
huolehtomia; laiteita tekemään mi-
täkin, nopeita esittämiä. Mutta, ku-
nne, Ruotsalainen, kuinka on kirkkoni
laita, ja pappini?

— Kirkon papit ovat maanviljeij-
jiä ja meijerihoidajia; piispiolla
on tulot 30 tuhattaan ja he kokoavat

rahoja aivan kuin Westeräsin reses-
sin edellä; muuten ovat he keret-
täläis kaikki tai kuten me kutsum-
me vapaa-ajatteli. Odotetaan
taaskin jonkunmoista uskonpuhdistus-
ta, mitä tuleekin.

— Vai niin? Mutta mikä soitto
ja laulu ylhäällä kuuluu?

— Siellä on Skansen! Vuori, jolle
on koottu kaikki isänmaalliset muis-
tos, niinkuin loppu aavistaessaan
tehdään testamenteit ja polmitaan
kokoan muistoesineitä menneisyydes-
tä. — Se osottaa kunnioitusta isien
muistolle, muuta se ei ole.

— Esikseen työt ja teot on ajah
virta niellyt; toiset keltuvat pinnal-
la, toiset painuvat pohjaan. Tällä la-
istumme varjoja vain ja teille elävälle
ei meidän tarvitse olla muuta. — Sam-
muta tule!

Jättiläinen sammutti tulet ja meni
ulos, kinterellä sotilas, jonka hän
käski astumaan jonkunmoiseen häk-
kiin.

Jos nyt puhut tässä, sanoi jät-
tiläinen, niin olet onneton.

— Ymmärrä, vastasi Kaski. Mut-
ta mieleeni sen panen. Ajatteles sen-
tään